

Breinholt-Bandsborg: Den egentlige Anledning til dette Lovforslags Fremkomst er jo, som det er udtalt baade i Motiverne og af den højtærede Indretrigsminister ved Fremsættelsen, den, at den nugældende Margarinelov udløber til Joråret. Af denne Grund er det ret forstaaeligt, at den højtærede Minister har betragtet dette Lovforslag nærmest som en Fornyelse af den nugældende Lov, og at han derfor har fundet det hensigtsmæssigt og rigtigt at lade det være i så nær Overensstemmelse med denne som muligt. Dette er ogsaa blevet Tilfældet, idet det gemeingaaende vil ses, at det hverken er mange og ej heller meget indgribende Forandringer, der ere foretagne i den nugældende Lov. Det bliver jo imidlertid altid et Spørgsmaal, om der ikke kunde være Anledning til at gaa noget videre ved disse Forandringer, end den højtærede Minister har fundet hensigtsmæssigt. Det er næsten rimeligt, at Lovgivningens Hensigt med at give Loven et saadant begrænset Tidsrum at virke i har været den, at man vilde give Lovgivningen en nem og bekvem Afgang til at optage saadanne ny Bestemmelser i Loven, som i Tidens Løb maatte have vist sig at være enten nyttige eller ønskelige.

Forinden jeg gaar nærmere ind paa dette Spørgsmaal, skal jeg imidlertid tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til de Forandringer, der alt her i Lovforslaget ere foreslaaede i de nugældende Bestemmelser, og jeg skal straks begynde med at udtale, at jeg erfender, at de allerfleste af disse Forandringer ere Forbedringer, om end ganske vist smaa Forbedringer. Disse Forandringer, som jeg altsaa kan slutte mig til, findes navnlig i §§ 3, 4, 5, 9, 10, 13 og 14. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dem i det enkelte, da dette kun vilde være en Gentagelse af det, der allerede tilstrækkelig klart er gjort Rede for i de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, og jeg agter ikke at spille Tingets Tid dermed, da jeg desværre maatte paa andre Punkter maa lægge lovlig stærkt Beslag paa den.

Derimod maa jeg udtale mig om de Forandringer, som jeg ikke finder hensigtsmæssige, og deriblandt skal jeg nævne Fritagelse for Mærkning af Oleomargarinebeholderne, der omhandles i § 8. Jeg tror, at denne Forandring er af en noget tvivlsom Bessaffenhed, men da mine Betænkneligheder væsentlig rejse sig af fiskale og finansministerielle Grunde, og da den højtærede Finansminister ikke er til Stede her, anser jeg det for rettest i Øjeblikket at holde disse Grunde tilbage.

Underledes forholder det sig over for den Straffeløshedslovgivning, der foreslaas i §§ 17 og 18, Straffeløshedslovgivning, som jeg ikke tror vilde blive hilste med nogen synderlig Glæde af andre end dem, der direkte ere engagerede i Margarinegeskæften. Thi det er nu en Gang saa, at det store Publikum, hvortil vel ogsaa vi Vandbrugere tør henregnes, tro at se et Værn mod Bedragerter og Snyderier i følelige Straffe for en saadan Trafik, og jeg tror, at dette store Publikum vil have ondt ved at forstaa, hvortil man er saa vni over for en Lovovertræders Navn og Rygte, at man nu vil gaa med til at indstrænke baade Anvendelsen af Fængselsstraf og Offentliggørelsen af Dommen og af Navnet paa saadanne Lovovertrædere. Det turde jo vel ogsaa være saa, at saa Forholdsregler virke mere til Stræf og Advarsel end Offentliggørelse af en Domsfældelse sammen med den domsfældtes Navn, naar dette staar i nær Forbindelse med hans egen Forretning. Allerede af den Grund tror jeg, at der kunde være al Anledning til mindst at holde paa de nugældende Straffebestemmelser i Stedet for at formilde dem, men det forekommer mig ogsaa, at det er lidet hensynfuldt mod Konsumentterne, at lade dem være uvidende om, at den Forretning, som de unde deres Søgnit, maatte gentagende Gange har gjort sig skyldig i mislig Omgang netop med den Være, de købe der. Ej heller forekommer det mig at være særlig opimuntrende for Loyale Forretninger, at illoyale vedblivende skulde kunne konkurrere med dem paa lige Fod. — Nu vil man maatte sige, at de Indvendinger, som jeg her fremsætter mod disse Straffeløshedslovgivninger, stamme fra en mindre korrekt Opfattelse af Humanitetens Raab, den, som vi, der tilhøre den mere gammeldags Skole, undertiden tillade os at betegne som „Humanitetssvindler“, den Humanitet, der tager mere Hensyn til Forbryderen end til de uskyldige, som Forbrydelsen gaar ud over. Heldigvis have andre Landes Margarinelove ikke optaget og ikke fulgt dette moderne Humanitetsprincip. Man vil finde en hel Række af Love, der have baade Fængselsstraffe og Offentliggørelse af Dom og Navn. Jeg skal i saa Henseende blot henvise til Tyskland, Holland, Belgien og ganske særlig til Frankrig. I den franske Margarinelov findes under Art. 4 en Bestemmelse, som jeg maatte med den højtærede Formands Tilladelse maa citere: „Domstolene kunne til enhver Tid bestemme, at Domme, der affiges efter Art. 2, enten i Ekstrakt eller ordret skulle offentliggøres i de Blade, de bestemme, eller opslaaes paa de Steder eller Torve, hvor Be-